

Reisverslag naar Vinnitsa van 4 t/m 11 augustus 2014.

Alliander is een groot netwerkbedrijf in Nederland zij hebben een Foundation die goede doelen ondersteunen. Wim Groothedde bestuurslid van de O.N.O. en werkzaam bij Alliander heeft een aanvraag ingediend voor het opknappen van de buitenspeelplaats van het weeshuis in Plyskiv. De Alliander Foundation heeft het financieel mogelijk gemaakt dat de buitenspeelplaats van het weeshuis Plyskiv in de Oekraïne opgeknapt kon worden. De Foundation had de voorkeur dat collega's van Alliander mee zouden helpen om dit te realiseren. Hierbij kunt de lezen het verslag wat geschreven is door Hans een collega van Alliander.

Via een nieuwsbrief van de Alliander Foundation zag ik de oproep staan voor vrijwilligerswerk in Plyskiv Oekraïne. Het doel is het opknappen van het buitenterrein van een weeshuis van zwaar verstandelijk gehandicapte kinderen. Goed doel, interessant land, dat ga ik doen! 2 jaar geleden ben ik bovendien al eens naar Wit-Rusland geweest voor een soortgelijke klus. Van vrienden en kennissen krijg ik louter positieve reacties hoewel ik enkele collega's nog moet overtuigen. Het neerhalen van het vliegtuig met Nederlandse passagiers lijkt bij een enkeling toch erg diep te zitten ik zou daarom niet moeten helpen. Helaas pindakaas... Uiteraard ga ik wél heen!

De planning is als volgt: Maandag 4 augustus zullen we vertrekken naar Kiev, dinsdag t/m vrijdag zullen we gaan werken in het weeshuis, zaterdag ga ik terug naar Kiev, zondag besteden we aan een bezoek aan Kiev en maandag 11 augustus vliegen we weer terug.

Maandag 4 augustus 2014

Rond 11.00 uur op Schiphol verzamelen wij ons met z'n achten. Van de stichting Omzien Naar Oekraïne (O.N.O.) zijn aanwezig Wim en Jan. Verder nog Zhenya en zijn 3 kinderen en tot slot collega Stefan en ik namens Alliander. Na 3 uur vliegen landen we in Kiev waar we door de broer van Zhenya, Sherge, worden opgehaald. Met een korte tussenstop bij de McDonald's komen we na ruim 4 uur rijden aan bij de woning/boerderij van Sherge net buiten Vinnitsa en gaan we doodmoe naar bed toe.

Dinsdag 5 augustus

Helaas is het nog niet duidelijk wat we kunnen gaan doen in het weeshuis. Na een telefoontje met Gert Mulder die de contactpersoon is tussen de O.N.O. en Plyskiv maken we een afspraak met de directeur van het weeshuis

voor de woensdag.

's Morgens gaan we eerst naar een plaatselijke kerk waar eerder een gaarkeuken is gesponsord door O.N.O. Daar worden maaltijden gemaakt voor mensen die daar zelf niet voor kunnen zorgen. We rijden met de dienst mee en bezorgen een paar maaltijden. De mensen nemen ze dankbaar aan. Inmiddels is het ons duidelijk dat we vandaag helaas niet de handen uit de mouwen kunnen steken.

Daarna gaan we boodschappen doen op de markt. Met de broers lopen we de hele markt over en kopen overal wat producten.

Later die middag gaan we weer terug naar het kerkje voor een ontmoeting met de dominee om te kunnen bespreken waar ONO aan kan bijdragen. Als dat duidelijk is wisselen we nog een tijdlang ervaringen uit over de vliegcramp en de spanningen tussen Oekraïne en Rusland.

Later gaan we weer richting Sierge huis waar we snel aan tafel gaan en na het eten nog een rondleiding krijgen over zijn boerderij.

Voor mijzelf als toerist was dit een leuke dag, maar de mensen die hulp nodig hebben, hebben tot nu toe nog niets aan mijn aanwezigheid gehad.

Woensdag 6 augustus

Gert Mulder haalt ons op, en na het zegenen van de auto gaan we naar Plyskiv waar we een rondleiding krijgen door het weeshuis en kijken we wat we zouden kunnen doen. Al snel komen we wat bewoners tegen waarvan enkele al snel veel aandacht willen. Aangezien ze niet echt fris ogen ben ik hier niet zo happig op. Negeren lijkt de beste optie te zijn... 's Middags hebben Gert, Wim en Jan dan een overleg met de directeur van het weeshuis waar het geld aan besteed moet worden. Vervolgens krijgen we nog een rondleiding door het complex en komen nog een heleboel bewoners tegen die doelloos op bankjes zitten, op matjes liggen of rondlopen. Het is inmiddels alweer het eind van de middag en we zijn alweer bang dat we deze dag weer geen werk kunnen verzetten. Na een lunch met de directeur gaan we weer richting huis waar het eten door Irina, de vrouw van Sierge, voor ons wordt geserveerd.

Donderdag 7 augustus

Na het ontbijt rijden we weer naar Plyskiv - bijna 1 uur rijden - waar we na aankomst het werk verdelen en direct van start gaan. Het meest simpele werk is voor mij: Stenen aan gruzelementen slaan met een hamer zodat er een zo vlak mogelijke ondergrond ontstaat om op te asfalteren. Ik begin enthousiast maar nadat de eerste steen na 3 ferme klappen nog steeds niet stuk is zie ik de bui al hangen. Ik pas m'n techniek wat aan en sla op souplesse. Dit werkt beter. De ene na de andere steen gaat eraan. In de brandende zon en 35 graden kost het evengoed veel kracht en verrek ik licht een spier in m'n arm. Op een ander veldje dient een berg aarde verdeeld te worden. Met een schop ga ik te werk maar kom er al snel achter dat er nog wel wat afhankelijkheden zijn: Er moet rekening gehouden worden met een pad wat nog aangelegd moet worden, een elektriciteitsmast, een berg cement, een berg zand en een beerput staan allemaal nog in de weg. De hele dag zijn we bezig om van alles en nog wat te doen. Heel simpel werk waar we in Nederland even snel een machine voor zouden inzetten moet hier gebeuren met de hand.

Vrijdag 8 augustus

Aangekomen in Plyskiv gaan we verder met alweer de laatste dag werk. Stefan en ik houden ons voornamelijk bezig met het verplaatsen van een berg zand naar 15 meter verderop.

Jan en Wim maken een afvoer door een 60 cm dikke muur voor de wasdroger en leggen nog een betonnen strook rondom het gebouw aan.

Wim heeft wat speelgoed meegenomen waar de kinderen van Plyskiv heel blij mee zijn.

Zaterdag 9 augustus

Zo stijf als een hark word ik wakker. Ondanks dat ik gewend ben aan zo'n 3 – 4 keer per week zwaar sporten is de arbeid van de vorige dagen toch wel even wat anders.

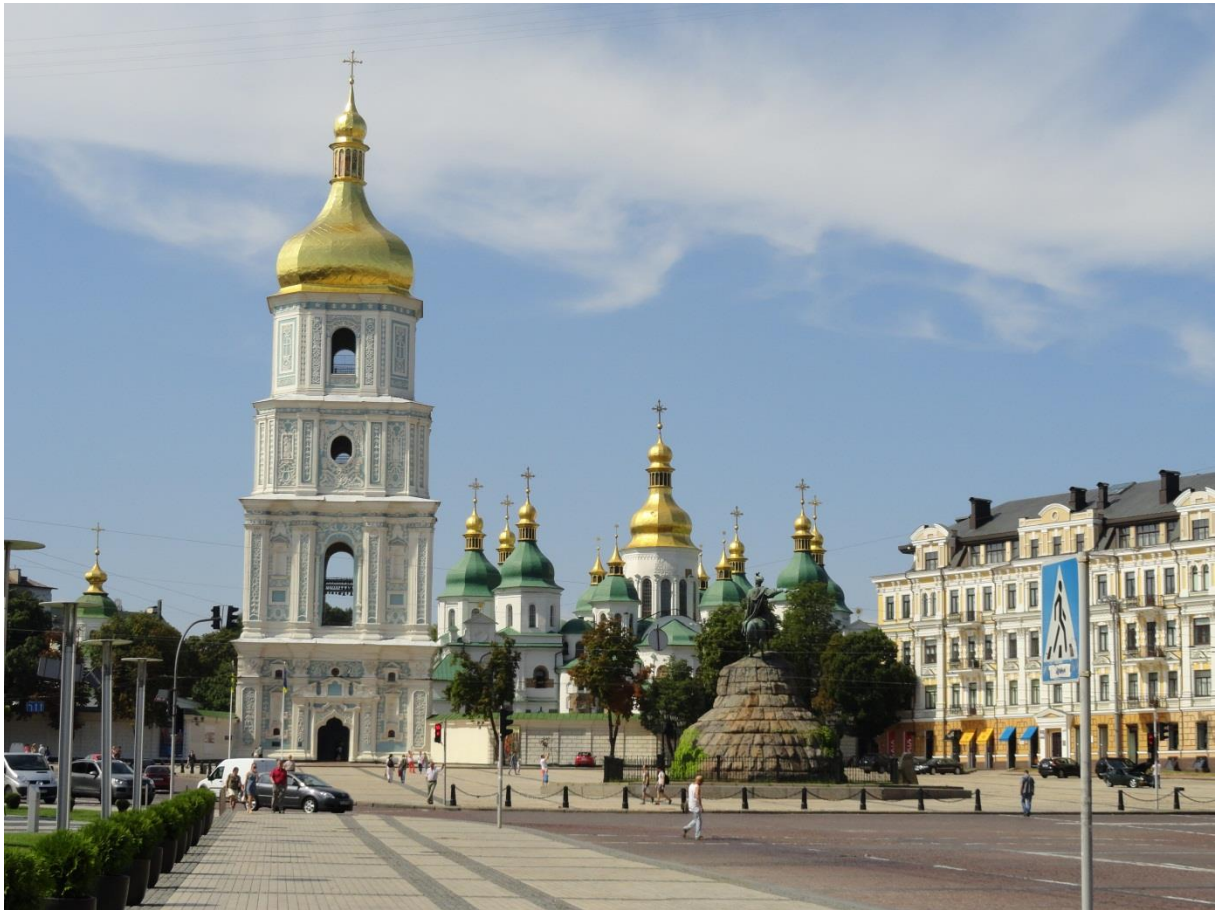
Waar Wim en Jan dit weekend gaan vullen met het bezoeken aan kerken in Vinnitsa hebben Stefan en ik ervoor gekozen om Kiev te bezoeken. Na afscheid te hebben genomen van ons gastgezin stappen we samen met Gert op de trein. Na ruim 3 uur komen we aan en reizen we met de metro naar het Maidan plein waar ook ons hostel aan ligt. Als we uit de metro boven de grond komen zitten we letterlijk midden in de demonstraties die aan de gang zijn. Alle wegen zijn gebarricadeerd en milities hebben overal tenten opgezet en laten duidelijk zien wie de baas is. Gevaarlijk is het er echter niet, zowel de demonstranten als de anti-demonstranten zijn er niet op uit om te vechten. De demonstranten zijn van mening dat Poetin veel harder aangepakt moet worden terwijl de anti-demonstranten willen dat er geen slachtoffers vallen in de gevechten tegen de separatisten. Eén ding hebben ze gemeen, hun hart is geelblauw en ze laten dat allemaal merken.

Na onze tassen in ons hostel te hebben gedropt gaan we een rondje door de stad doen. Ver komen we echter niet: De anti-demonstranten hebben een barricade in brand gezet en dikke zwarte rookpluimen vullen de lucht. Niemand raakt gedeerd al smelt een te dichtbij geparkeerde auto voor de helft weg. Niet veel later blijkt een grote georganiseerde groep te beginnen met het opruimen van de barricades en tenten. De meeste demonstranten kijken slechts toe en her en der ontstaan hevige discussies. Plotseling is er een hoop kabaal op slechts 10 meter voor me en direct daarachteraan volgen metershoge vlammen die tenten in brand zetten. Leden van de milities die daar enkele dagen gebivakkeerd hebben redden hun spulletjes en sommigen barsten in tranen uit. Bulldozers en vrachtwagens komen aanrijden om het puin snel in te laden en af te voeren. Binnen een paar uur is het hele plein zo goed als schoon. Op onze route komen we nog langs vele gedenkplaatsen waar foto's van slachtoffers liggen die in februari door de Russische sluipschutters zijn doodgeschoten. We zien nabestaanden huilend voorbij lopen...

Zondag 10 augustus

Ik heb een lijstje gemaakt met bezienswaardigheden in het centrum welke ik wil zien. Het is vrij veel lopen en zo nu dan rusten we even uit. Alles staat in het Cyrillisch geschreven en ik ben dan ook blij dat ik dat alfabet heb geleerd, anders waren we echt helemaal nergens gekomen.!

Maandag 11 augustus

Na een bezoek aan de supermarkt om van ons restje geld nog een souvenirje te halen, een fles Vodka voor ongeveer 4 euro, gaan we met de bus richting het vliegveld om vervolgens aan het eind van de middag weer in Amsterdam te landen.

Het einde van een hele mooie week! Redelijk wat werk kunnen doen bij het weeshuis, een heel erg leuk gastgezin gehad die altijd bereid waren om leuke dingen met ons te doen en leuke dingen in Kiev gezien en gedaan. Het leek eerlijk gezegd wel een weekje vakantie ☺

Hans Stuifbergen
Alliander IT